

det. Så jeg vil sige, at man skal lade være med at komme med det vrøvl.

Hr. Frank Aaen siger også noget andet vrøvl, nemlig at det her bare er en skattefidus. Er det virkelig Enhedslistens holdning til en institution som Team Danmark, at det er sådan en skattefidus?

Noget tredje vrøvl er: Jo mere man tjener, jo billigere vil man slippe i skat. Det her forslag handler slet ikke om, hvor meget man tjener. Det handler om, at de penge, man tjener, kan man bruge til træningsophold osv. Den dag man ønsker at tage pengene ud, hvis der står 1 mio. kr. tilbage på kontoen – hvis man er så heldig – jamen så går de jo til normal beskatning.

Læs forslaget, vil jeg sige til hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det her forslag er jo skruet sådan sammen, at jo mere man tjener, jo større tilskud hæver man i statskassen, når man skal købe ting, når man skal i træningslejr, når man skal andre steder hen.

Nu må det altså høre op. Det er sådan det står. Det er skruet sådan sammen. Sådan virker enhver skattefidus, nemlig at jo mere man tjener, jo større er fidusen, og jo mere tilskud får man.

Det er dét, jeg siger: Hvorfor skal den, der i forvejen tjener meget, have det største tilskud? Hvis vi skal give mere tilskud til idrætten, til eliteidrætten, hvis vi skal give tilskud til træningslejr, tilskud til forskelligt udstyr, så skal vi da ikke først og fremmest give til dem, der i forvejen tjener mest.

Så skal vi da finde nogle andre ordninger og give til dem, der slet ingenting tjener: Ham eller hende, der bliver nummer elleve og ikke får en krone, i stedet for at give det største tilskud til ham eller hende, der bliver nummer et, som i forvejen får meget.

Jeg sagde derfor før, at det her er så smukt i overensstemmelse med borgerlig logik: Den, der i forvejen har meget, skal mere gives. Så kan man godt kalde det klassekamp, for så synes man, hov, hov, så har vi vundet en lille sejr, ha, ha. Jamen det er på den måde godt nok i familie med god gammeldags klassekamp, selv om jeg ikke mener, at det udtryk er særlig velvalgt lige her.

Men det er da rigtig nok, hvis vi endelig vil sige det: Klassekamp går da ud på at være imod den slags ordninger, hvor den, der i forvejen har mest, skal mere gives.

Så til støtten til eliteidrætten. Ja, men det har vi da sagt mere end én gang. Jeg vil ikke gå ind i, hvor grænsen skal ligge. Det må vores sportsordfører finde ud af, men jeg vil godt sige, at når vi kommer til at diskutere de her støtteordninger, så vil vi have synspunkter, som vi vil gøre gældende i sådan en debat, vedrørende de eliteidrætsorganisationer, som ud over støtte fra det offentlige samtidig vil score kassen ved at få deres sportsudøvelse solgt på tv-kanaler, der kun kan ses af nogle få af danskerne. Det er altså programmer, som kun kan ses af dem, der vil betale for en eller anden betalingskanal. De, der ikke i den grad vil respektere almindelige danskeres ønsker om at kunne se sportsudøvelse uden at skulle betale ekstra for det, skal ikke have nogen støtte af det offentlige.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Børge Klit Johansen som ordfører.

Børge Klit Johansen (KRF):

Eliteidrætsudøvere har et skattemæssigt problem, idet en væsentlig del af deres livsindkomst kan falde inden for en kort årrække. Udgifterne falder under reglerne for hobbyvirksomhed. Hvis der ikke er en indkomst i det pågældende år, kan de ikke trækkes fra. Ja, det strider jo mod ønsket om millimeterretfærdighed, og det ønsker forslagsstillerne at råde bod på med dette forslag.

Hvis idrætsfolk er den eneste gruppe, der har problemer med stærkt svingende indkomster, så er sagen jo ligetil, for selvfølgelig skal idrætsfolk ikke stilles ringere end andre.

Nu er der imidlertid andre grupper, der er i samme båd. Et eksempel er billedhuggeren, der måske/måske ikke sælger et større værk hvert 5. år og må lade sig forsørge af sin hustru, fordi han ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, eller hvad ved jeg.

Der er opfinderen, der sidder hjemme i kølederen og eksperimenterer. Det er stadig væk hobbyvirksomhed, og hvis han pludselig scorer kassen, hvad så?

Hr. Kim Behnke brugte som et argument i sin fremlæggelse, at det også var et spørgsmål om at hindre skatteflugt, nemlig at de, der virkelig scorer kassen, flytter til udlandet. Min erfaring med den slags er, at skatteflugt og bekvemhedsflygtninge altid vil findes, og vi kan aldrig få et skattesystem, der vil gøre, at folk, der skal betale meget i skat, vil blive her af den grund.